29è FESTIVAL de MÚSIQUES de TORROELLA de MONTGRÍ

Del 17 de juliol al 26 d'agost de 2009

Membre de l'Associació Europea de Festivals
Declarat Festival Estratègic per la Generalitat de Catalunya

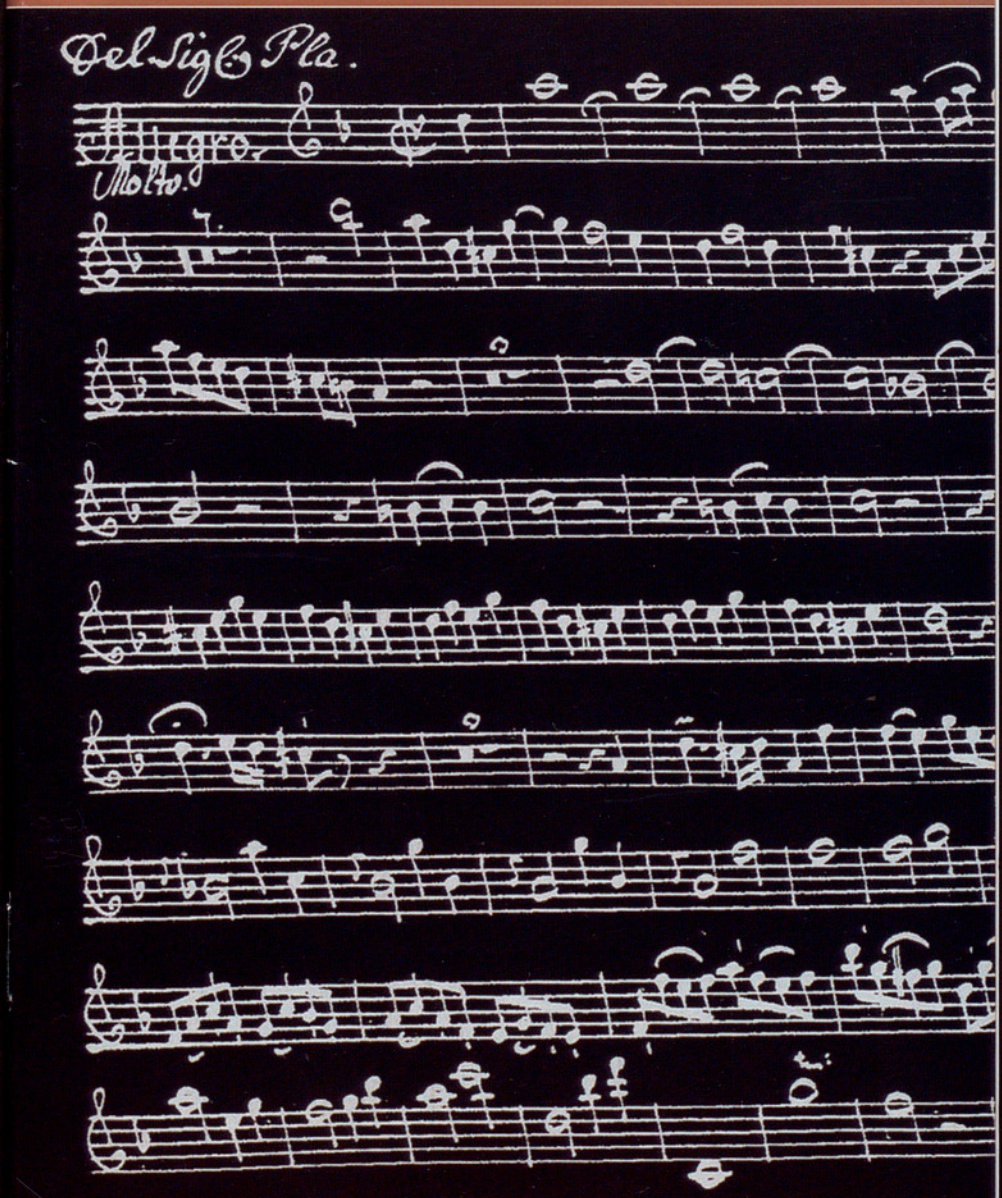

Manuscrit d'una obra dels germans Pla

Amb la col·laboració de:

CAIXA CATALUNYA
OBRA SOCIAL

Darrere d'aquest edifici hi ha cultura.
Darrere d'aquest edifici hi ha una Obra Social.

La Pedrera de CAIXA CATALUNYA

Vine a visitar-nos:

Exposició permanent que permet conèixer:

- l'Espai Gaudí
- el Pis de La Pedrera de Caixa Catalunya
- el terrat

La Pedrera de Caixa Catalunya. Passeig de Gràcia, 92.
Informació al 902 400 973. obrasocial.caixacatalunya.com

CAIXA CATALUNYA
OBRA SOCIAL

ACCIONS SOCIALS CULTURA INVESTIGACIÓ MEDI AMBIENT

Concert 01

Divendres 17 de juliol

22.00 h / Església

VIACRUCIS: REPRESENTACIÓ DE LA PASSIÓ DE CRIST

Núria Rial, soprano
Lucilla Galeazzi, cant tradicional
Ensemble Barbara Furtuna
Ensemble L'Arpeggiata
Christina Pluhar, direcció

Tradicional corsa: *Maria le sette spade* / **Claudio Merula**: *Hor che tempo di dormire* / **Tradicional**: *Ninna nanna sopra la Romanesca* / **Tradicional – Maxime Merlandi – Jean Pierre Marchetti**: *Maria* / **Laudario di Cortona** (manuscrit italià del s.XIII): *Voi che amate* / **Tradicional corsa**: *Suda sangue* / **Benedetto Ferrari**: *Queste pungente spine* / **Tradicional**: *Santu Giesu* / **Tradicional corsa**: *Stabat Mater* / **Girolamo Kapsberger:** *L'Arpeggiata* / **Giovanni Felice Sances**: *Stabat Mater* / **R. Mambrini - T. Casalonga - N. Acquaviva**: *Lamentu di ghjesu* / **Maurizio Cazzati**: *Ciacconal* **Claudio Monteverdi:** *Laudate Dominum*

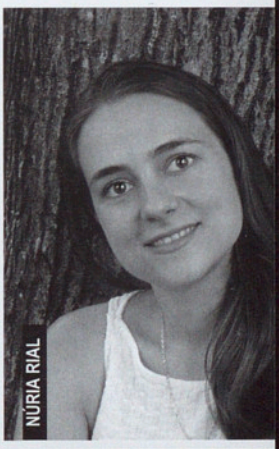
NÚRIA RIAL

ENSEMBLE L'ARPEGGIATA

CHRISTINA PLUHAR

Núria Rial, soprano
Lucilla Galeazzi, cant tradicional

Ensemble Barbara Furtuna
Jean Pierre Marchetti, *terza*
André Dominici, *bassu*
Jean Philippe Guissani, *bassu & contracantu*
Maxime Merlandi, *seconda*

Ensemble L'Arpeggiata
Christina Pluhar, direcció

Christina Pluhar, tiorba
Eero Palviainen, arxillaüt
Doron Sherwin , corneta
Margit Übellacker, psalteri
Richard Myron, violone
David Mayoral, percussió
Haru Kitamika, orgue i clavicèmbal

Anna Dego, teatre dansa

Programa

Tradicional corsa:	*Maria le sette spade*
Cl. Merula: (S. XVII)	*Hor che tempo di dormire*
Tradicional:	*Ninna nanna sopra la Romanesca*
Tradicional / Merlandi / Marchetti:	*Maria*
Laudario di Cortona: (manuscrit italià del s.XIII)	*Voi che amate*
Tradicional corsa:	*Suda sangue*
B. Ferrari: (1603-1681)	*Queste pungente spine*
Tradicional:	*Santu Giesu*
Tradicional corsa:	*Stabat Mater*
G. Kapsberger: (1580-1651)	*L'Arpeggiata*
G. F. Sances: (c1600-1679)	*Stabat Mater*
R. Mambrini / T. Casalonga / N. Acquaviva:	*Lamentu di ghjesu*
M. Cazzati: (1616-1678)	*Ciaccona*
Cl. Monteverdi: (1567-1643)	*Laudate Dominum*

Comentari del programa

Viacrucis
Rappresentazione della gloriosa Passione di Cristo

El Teatre religiós medieval italià està fortament influenciat per les *laude popolare*. Després d'un moviment d'histèria religiosa així com de processons de flagel·lació, el teatre religiós va ser introduït a Perugia el 1260 pels franciscans. Les *laude spirituale* són jocs, parlats i cantats, posats en escena a l'església amb efectes visuals a voltes molt violents i descriptius. Eren executats al llarg de l'any litúrgic els dies de les festes de Nadal, les festes dels sants i els seus misteris, i especialment, durant la Passió.

El terme *rappresentazione sacra* és conegut des del segle XV i es desenvolupà al llarg del segle XVI, sobretot a Florència. Els textos s'escriuen sovint en *ottava rima,* en italià, però també en llatí, les històries són deutores de les històries bíbliques, però també hi trobem elements seculars, mitològics, al·legòrics o fins i tot còmics que sovint només estaven lleugerament relacionats amb el tema de l'espectacle.

Fórmules melòdiques eren utilitzades per recitar poesia, intercalades amb *laude, frottole, canzoni* i *madrigali*, similars als *intermedii*, interludis dramàtics interpretats entre dues escenes per ampliar i variar el joc.

La combinació d'espectacle amb música així com la posada en escena són descrites per un visitant rus el 1439 per al Consell de Florència: "*Déu estava envoltat d'àngels i els nens amb instruments, l'àngel Gabriel va volant per un fil cap la Verge, cantant cançons sagrades ...*". Els jocs eren grans produccions amb maquinària, música, vestuari i ballarins. Tenim una descripció d'una *rappresentazione* del segle XVI, la *Rapressentazione di Santa Ulivi,* que durava dos dies: una posada en escena sumptuosa, disfresses i una maquinària impressionant, interludis musicals, incloent la descripció d'una coreografia sofisticada molt elaborada.

Hi ha aproximadament 100 textos de *rappresentazione sacrae* impresos del segle XV al XVI. Els poetes més coneguts són Feo Belcari, Castellano Castellani, Lorenzo de Medici, i Bernardo Pulci. Hi trobem títols com la *Sacra rappresentazione di Santa Caterina,* la *Sacra rappresentazione di San Lorenzo,* la *Sacra rappresentazione di San Giovanni,* la *Rappresentazione del Giudicio universale, la Rappresentazione del Figlio Prodigo, la Rappresentazione della Vita et Morte ...* entre altres. El títol d'aquest programa s'ha pres d'una publicació anònima de 1672 a Roma.

Les escoles romanes dels jesuïtes muntaven *rappresentazione*, i els nens les interpretaven, segons alguns testimonis, amb una maquinària extraordinària. Emilio de Cavalieri escrigué la seva *Rappresentazione di Anima et di Corpo* (Roma, 1600) per renovar l'interès en la *rappresentazione sacra*, ja en aquell moment menys valorada.

La *rappresentazione sacra* és l'element més important en el desenvolupament de l'òpera i de l'oratori. Al voltant de 1630, neixen a Roma, poc després del naixement de l'òpera, els primers oratori *vulgare et oratorios latino* sobre els mateixos temes que les *rappresentazione* del segle XVI: *S Caterina* de Marc Marazzoli, *S Giuseppe* de Luigi Rossi, Carissimis *Daniele*, i -com el primer exemple d'un oratori basat en la passió - l'*Oratorio per la Settimana Santa* de Luigi Rossi. L'interès particular d'aquest treball rau en el fet que s'inicia amb un escenari posant en escena dimonis que tracten de destruir el poder de Crist.

Durant la segona meitat del segle XVII, Viena es convertí en el centre més important de *rappresentazione* representades en italià a l'estranger. Les descripcions dels espectacles són molt similars a les de les *laude espirituale* medievals i de les *rappresenatzione sacrae* del Renaixement italià. Els actors-cantants portaven la creu, ploraven i cobrien el cos de Crist amb un vel. Hi trobem a les *sepolcre* intervencions dels mateixos personatges bíblics: Isaïes, Jeremies o Abraham, així com l'Àngel i Lucífer intervenen amb els actors principals Maria, Maria Magdalena, Judes i Pilat.

En la tradició italiana, podem encara avui dia observar jocs amb l'esperit de les *laude popolare* medievals: les passions se celebren durant la Setmana Santa al sud d'Itàlia, a Sardenya i a Sicília. Els actors són la mateixa gent del poble, que porten la creu i reprodueixen la història de la passió. El públic participa emocionalment, comenta, plora i associa els actors als seus rols.

L'Al·legoria de la Mort està simbòlicament lligada a Lucifer des de l'Edat Mitjana. Al bell text anònim *Sonettode la mort de Xsto* d'Orazio dell'Arpa. La Mort surt de l'Infern i mata a Crist amb la seva sageta. Però en matar el fill de Déu, La Mort es matarà a ella mateixa, car en morir, Crist dóna la vida eterna.

L'Arpeggiata

Textes

Maria le sette spade

O maria le sette spade chi nel cuore ti pianto ?
Sono stato io l'ingrato O maria perdon e pietà

O maria quel tuo bel figlio chi l'uccise e massacro ?
Sono stato io l'ingrato O maria perdon e pietà

O maria del cara figlio chi la morte addomando ?
Sono stato io l'ingrato O maria perdon e pietà

O maria Gesù gia morto chi nel grimbo ti poso?
Sono stato io l'ingrato O maria perdon e pietà

Maria O maria perdono e pieta
Maria O maria perdono e pieta

O Maria presso la tomba di gesù che ti piago ?
Sono stato io l'ingrato O maria perdon e pietà

O maria con tante pene chi ti opprese e ti strazio ?
Sono stato io l'ingrato O maria perdon e pietà

O maria del cara figlio chi la morte addomando ?
O maria del cara figlio chi la morte addomando ?
O maria del cara figlio chi la morte addomando…

Marie des 7 douleurs

Maria dels set dolors

Oh Maria, qui us ha clavat les set espases al cor?
He estat jo l'ingrat, oh Maria, us demano perdó i pietat

Oh Maria, qui ha matat i ha fet patir el vostre fill?
He estat jo l'ingrat, oh Maria, us demano perdó i pietat

Oh Maria, qui ha volgut la mort del vostre fill?
He estat jo l'ingrat, oh Maria, us demano perdó i pietat

Oh Maria, qui ha fet reposar el vostre fill ja mort a la vostra falda?
He estat jo l'ingrat, oh Maria, us demano perdó i pietat

Maria, oh Maria, us demano perdó i pietat
Maria, oh Maria, us demano perdó i pietat

Oh Maria, prop de la tomba de Jesús, qui us ha fet patir?
He estat jo l'ingrat, oh Maria, us demano perdó i pietat

Oh Maria, amb tant dolor, qui us ha fet patir?
He estat jo l'ingrat, oh Maria, us demano perdó i pietat

Oh Maria, qui ha volgut la mort del vostre fill?
Oh Maria, qui ha volgut la mort del vostre fill?
Oh Maria, qui ha volgut la mort del vostre fill?…

Maria dels set dolors

O Marie les sept épées, qui te les a planté dans le cœur ?
C'est moi l'ingrat, O Marie pardonne moi et prends pitié

O marie, qui a tué et fait souffrir ton bel enfant?
C'est moi l'ingrat, O Marie pardonne moi et prends pitié

O Marie, qui a demandé la mort de ton cher enfant?
C'est moi l'ingrat, O Marie pardonne moi et prends pitié

O, qui a posé Marie Jésus déjà mort en ton sein ?
C'est moi l'ingrat, O Marie pardonne moi et prends pitié

Marie Ô Marie, pardonnes moi et prends pitié
Marie Ô Marie, pardonnes moi et prends pitié

O marie près de la tombe de Jésus qui t'a fait souffrir ?
C'est moi l'ingrat, O Marie pardonne moi et prends pitié

O Marie, par tant de douleurs, qui t'a oppressée et faite souffrir ?
C'est moi l'ingrat, O Marie pardonne moi et prends pitié

O Marie, qui a demandé la mort de ton cher enfant?
O Marie, qui a demandé la mort de ton cher enfant?

Oh Maria, qui us ha clavat les set espases al cor?
He estat jo l'ingrat, oh Maria, us demano perdó i pietat

Oh Maria, qui ha matat i ha fet patir el vostre fill?
He estat jo l'ingrat, oh Maria, us demano perdó i pietat

Oh Maria, qui ha volgut la mort del vostre fill?
He estat jo l'ingrat, oh Maria, us demano perdó i pietat

Oh, qui ha fet reposar el vostre fill ja mort a la vostra falda?
He estat jo l'ingrat, oh Maria, us demano perdó i pietat

Maria, oh Maria, us demano perdó i pietat
Maria, oh Maria, us demano perdó i pietat

Oh Maria, prop de la tomba de Jesús, qui us ha fet patir?
He estat jo l'ingrat, oh Maria, us demano perdó i pietat

Oh Maria, amb tant dolor, qui us ha fet patir?
He estat jo l'ingrat, oh Maria, us demano perdó i pietat

Oh Maria, qui ha volgut la mort del vostre fill?
Oh Maria, qui ha volgut la mort del vostre fill?

Hor ch'è tempo di dormire
(Madonna co'l bambino)
Hor ch'è tempo di dormire
Dormi figlio e non vagire
Perché tempo ancor verrà

Ara que és hora de dormir
(Verge amb el seu fill)
Ara que és hora de dormir
dorm, fill, i no ploris
perquè vindran altres temps

Che vagir bisognerà.
Deh, ben mio,
Deh, cor mio fa,
fa la ninna ninna na.

Chiudi quei lumi divini
Come fan gl'altri bambini
Perché tosto oscuro velo
Priverà di lume il cielo.
Deh, ben mio…

Over prendi questo latte
dalle mie mamelle intatte
perché ministro crudele
ti prepara aceto e fiele.
Deh, ben mio...

Amor, sia questo petto
Hor per te morbido letto
Pria che rendi ad alta voce
L'alma al Padre su la croce.
Deh, ben mio…

Dormi dunque figlio mio
Dormi pur redentor mio
Perché poi con lieto viso
Ci vedrem in Paradiso.

Hor che dorme la mia vita
Del mio cor gioia compita
Tacia ognum con puro zelo
Tacian sin la terra e'l cielo.
E fra tanto, io, che fàro ?
Il mio ben contemplero
Ne staro col capo chino
Sin che dorme il mio bambino.

on hauràs de plorar.
Oh, déu meu,
oh, cor meu,
que fa nina nina na.

Tanca els llums divins
com fan els altres nens,
perquè un vel fosc i opac
privarà de llum el cel.
Oh, déu meu…

Pren aquesta llet
del meu pit intacte
perquè un ministre cruel
et prepara vi agre i amarg
Oh, déu meu...

Amor meu, que sigui aquest pit
ara per tu un tendre llit
resa que torni en veu alta
l'ànima del Pare a la creu.
Oh, déu meu…

Per tant, dorm, fill meu
dorm també redemptor meu
perquè més tard amb el rostre feliç
ens veurem al paradís.

Ara que dorm la meva vida
el meu cor ple de joia
calleu tots amb punya
calleu tant a la terra com en el cel.
I, mentrestant què faré jo?
el meu estimat contemplaré
restaré amb el cap cot
fins que s'adormi el meu fill.

Suda Sangue

Suda Sangue il redentore
E non piangi o pecatore

Miserere nostri domine
Miserere nostri

Sua sang

Sagna el nostre el redemptor,
i no ploreu, pecador.

Apiadeu-vos del nostre Senyor
apiadeu-vos de nosaltres.

Sacre piaghe del mio dio
Siate imprese nel coro moi

Miserere nostri domine
Miserere nostri

Coronato o mio Gesù
Non vi voglio offender più

Miserere nostri domine
Miserere nostri

Piangi piangi o peccatore
La passione del tuo Signore

Miserere nostri domine
Miserere nostri

Il saigne notre rédempteur
Et tu ne pleures pas

Aie pitié de nous Seigneur
Aie pitié de nous

Que les plaies de mon Seigneur
Soient gravées dans mon cœur

Aie pitié de nous Seigneur
Aie pitié de nous

O mon Christ couronné
Je ne veux plus t'offenser

Aie pitié de nous Seigneur
Aie pitié de nous

Pleures, pleures Ô pécheur
La passion de notre Seigneur

Aie pitié de nous Seigneur
Aie pitié de nous

Queste pungenti spine
(Maria Maddalena)

Dolors sagrats del meu Déu
impregneu-vos en el meu cor.

Apiadeu-vos del nostre Senyor
Apiadeu-vos de nosaltres.

Coronat, oh Jesús meu,
no us vull ofendre.

Apiadeu-vos del nostre Senyor
apiadeu-vos de nosaltres.

Ploreu, ploreu, oh, pecador
la passió de vostre Senyor.

Apiadeu-vos del nostre Senyor
apiadeu-vos de nosaltres.

Sagna el nostre el redemptor
i vós no ploreu.

Apiadeu-vos del nostre Senyor
apiadeu-vos de nosaltres.

Que els dolors del meu Senyor
s'impregnin en el meu cor.

Apiadeu-vos del nostre Senyor
apiadeu-vos de nosaltres.

Oh, Crist meu coronat
no vull pas ofendre-us.

Apiadeu-vos del nostre Senyor
apiadeu-vos de nosaltres.

Ploreu, ploreu, oh, pecador
la passió de nostre Senyor.

Apiadeu-vos del nostre Senyor
apiadeu-vos de nosaltres.

Aquestes espines punyents
(Maria Maddalena)

Queste pungenti spine che ne'
boschi d'abisso nodrite ed allevate
affliggono, trafiggono, o crudeltade,
il mio Signor e Dio.

Son saette divine che col foco del
cielo addolcite e temprate
alletano, dilettano, o, gran pietade, il
cor divoto e pio.

E tù , miserella, ascolta i tuoi vani
diletti i piaceri, i contenti
inducono, conducono o pene, o
stenti, tè stessa al cieco inferno.

Deh, si, deh mira una volta del tuo
celeste amante le ferite e i tormenti
che chiamamo, richiamano, o, dolci
accenti, tè stessa al cielo eterno.

E pure, anima mia non sai che sia
dolore,
anchor non senti amore ?

Aquestes espines punyents que al
bosc d'abismes s'han alimentat i
han crescut
entristeixen i traspassen, oh cruels,
el meu Déu i Senyor.

Són sagetes divines que amb el foc
del cel suavitzades i tèbies
minven, delecten, oh, gran pietat, el
cor del meu devot i benaventurat.

I vós, miserella, escolteu els vostres
vans delits, els plaers, les satisfaccions
que us emmenen, us porten, oh,
misèria,
a vós mateixa cap a l'infern.

Déu, si, Déu, contempleu una vegada
les ferides i els turments del vostre
amant
que cridem i recridem, o dolços
accents,
a vós mateixa al cel etern.

I, ànima meva que no sabeu que és
dolor,
no sentiu encara amor?

Stabat Mater dolorosa

Stabat mater dolorosa
juxta Crucem lacrimosa,
dum pendebat Filius.

Cuius animam gementem,
Contristatam et dolentem
pertransivit gladius.

O quam tristis et afflicta
Fuit illa benedicta
mater unigenti!

Quae moerebat et dolebat
Et tremebat, dum videbat
Nati poenas incliti.

Stabat Mater dolorosa

Prop de la creu dolorosa Maria
estava i plorosa
veient el seu Fill clavat

Ah! gemegosa tenia
pel glavi de profecia
el seu cor atravessat.

Oh! que trista i afligida
Fou Maria, l'escollida per
Mare del Redemptor.

Com s'entrista i plora quan,
Compassiva, mira son Fill
En tan gran dolor!

Quis est homo, quinon fleret,
Matrem Christi si videret
In tanto supplicio ?

Quis non posset contristari,
Piam matrem contemplari
Dolentem cum Filio.

Pro peccatis suae gentis
Vidit Jesum in tormentis
Et flagellis subditum.
(Morte di Christo)

Vidit suum dulcem natum
Morientem desolatum,
Dum emisit sprirtum.

Eja mater, fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam.

Fac, ut ardeat cor meum
In amando Christum deum,
Ut sibi complaceam.

Sancta mater, istud agas,
Crucufixi fige plagas,
Cordi meo valide !

Tui nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati,
Poenas mecum divide.

Fac me vere tecum flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.

Viro, Virginum preaclara,
Mihi jam non sis amara :
Fac me tecum plangere.

Fac, ut portem Christi mortem,
Passionis fac consortem
Et plagas recolere.

Fac me plagis vulnerari,

Quin home no ploraria,
de veure patir Maria
en suplici tan mortal?

Qui no ploraria encara
Veient el Fill i la Mare
Sofrint un dolor igual?

Pels pecats d'un poble ingrat
veié Jesús turmentat
sota els assots i en menyspreu.

Va veure el seu Fill
molt car per nosaltres
expirar abandonat en la creu.

Oh font d'amor, Mare meva,
Feu que senti jo sens treva
El dolor que us afligeix.

Que estigui encès el cor meu
de tal amor envers Déu
que a Ell sol desitgi servir.

Féu, Oh Mare, que impreses
tingui en el cor
les ferides de Jesús crucificat.

Que senti amb Vos
els dolors que patí pels pecadors
el vostre Fill benamat.

Que el vostre plor m'estremeixi
i a Jesucrist compadeixi
per sempre mentre viuré.

Oh Verge la més insigne,
Mostreu-vos per mi benigne,
Amb Vos deixeu-me plorar.

Amb Jesús feu-me morir,
Les seves penes sentir
I ses llagues venerar.

Amb tals llagues, ah, llague-me,

Cruce hac inebriari
Ob amorem filii !

Inflammatus et accensus,
Per te, Virgo, sim defensus
In die judicii !

Fac me cruse custodiri,
Morte Christi praemuniri,
Confoveri gratia.

Quando corpus morietur
Fac, ut animae donetur
Paradisi gloria.
Amen.

Amb la creu embriagueu-me,
I amb la sang del vostre Fill.

I perquè el foc eternal
no em cremi, al tribunal
salveu-me de tot perill.

Quan, Crist,hagi de marxar,
concedeix-me que la teva Mare em guii
vers la victòria

I quan el meu cos mori
separada ja del cos l'ànima,
deu-li repós
en la glòria eternal.

U lamentu di ghjesu

O tu chi dormi in sta petra sculpita
D'avè suffertu da colpi e ferita
Dopu d'atroci martiri persu ai ancu la vita
Oghje riposi tranquilu a to suffranza he finita

Ma eiu so un d'una fiama ardente
Brusgiu è mughju tutt'ognunu mi sente
So i lamenti di i cumpagni e d'una mamma i pienti
Chjamu ancu a Diu Supremu ci ritorni stu nucente

E fù per quella cun spiritu feroce
Da tanti colpi e viulenza atroce
Chjodi a le mane e li pedi questi t'anu messu in croce
O Diu tante suffranze fa ch'eo senti la to voce

Oghje per sempre tutta quest'he finita

El lament de Jesús

Oh, vós, que dormiu en aquesta pedra esculpida,
havent sofert cops i ferides,
després d'atroços martiris heu perdut la vida.
Reposeu ara tranquil, que el vostre patiment ha acabat.

Però jo em trobo entre flames ardents,
em cremo, crido i tothom em sent,
són els laments dels companys i els plors d'una mare,
prego al Déu Suprem que ens retorni aquest innocent.

I ha estat per culpa de la crueltat,
d'un munt de cops i de violència atroç,
amb claus a les mans i als peus,
t'han arrossegat a la creu.
Oh, Déu meu, tant patiment, feu que s'elevi la vostra veu.

Avui i per sempre tot ha acabat,
vós sou mort i s'ha perdut la batalla,

Avà si mortu Hè persa a partita
Oramai in Gerusalemme la ghjente
he sparnuccita
Vergogna un ci ne manca morte so
a fede e a vita

a hores d'ara, a Jerusalem la gent
s'ha dispersat,
la fe i la vida han mort, ens queda
l'honor.

O toi qui dors dans cette pierre gravée
Après avoir souffert de coups et de
blessures
Après un atroce martyr tu as même
perdu la vie
Aujourd'hui tu reposes tranquille, ta
souffrance est finie

Oh, vós, que dormiu en aquesta
pedra esculpida,
havent sofert cops i ferides,
després d'atroços martiris heu
perdut la vida.
Reposeu ara tranquil, que el vostre
patiment ha acabat.

Mais mois je suis en proie aux flammes
Je brûle et je crie et tout le monde
m'entend
Ce sont les plaintes des
compagnons et les pleurs d'une mère
J'appelle même le Très Haut pour
qu'il nous rende l'innocent

Però jo em trobo entre flames
ardents,
em cremo, crido i tothom em sent,
són els laments dels companys i els
plors d'una mare,
prego al Déu Suprem que ens
retorni aquest innocent.

Et ce fut pour cela qu'avec cruauté
A force de coups et de violence
atroce
Des clous dans les mains et dans
les pieds ils t'ont mis en croix
O mon dieu tant de souffrance,
faites que s'élève votre voix

I ha estat per culpa de la crueltat,
d'un munt de cops i de violència
atroç,
amb claus a les mans i als peus,
t'han posat a la creu.
Oh, Déu meu, tant patiment, feu que
s'elevi la vostra veu.

Aujourd'hui à jamais tout cela est fini
Tu es mort à présent et la partie est
perdue
Désormais à Jérusalem les gens se
sont éparpillés
la foi et la vie sont morts, il nous
reste la honte ;

Avui i per sempre tot ha acabat,
vós sou mort i s'ha perdut la batalla,
a hores d'ara a Jerusalem la gent
s'ha dispersat,
la fe i la vida han mort, ens queda
l'honor;

Lode di u sepolcru

Qua firmiamo
Ecco il sepolcro nel cui
Fortunato seno
E voi morti

Lloança al sepulcre

Aquí restem,
heus aquí el sepulcre dins
el qual ell reposa.
I vosaltres, morts

Uscite da le vostre
Tombe eppoi

Qui sta sera
Qui venite tutti
A piengere cun noi

Louanges au Sépulcre

Voici le Sépulcre au sein duquel il repose
Et vous autres, Morts, sortez de vos tombes
Ici ce soir et venez tous pleurer avec nous

Laudate Dominum (Psalm 150)

Laudate Dominum in sanctis Ejus.
Laudate Erum firmamentis virtutis Ejus
Laudate Eum in sono tubae
Laudate Eum on plasterio e Citara
Laudate Eum in cymbalis bene sonantibus
Laudate Eum in cymbalis bene jubilantionibus
Omnis spiritus laudate Dominum Alleluia.

Fi

eixiu de les vostres
tombes.

Aquí, aquesta nit,
aquí veniu tots,
a plorar amb nosaltres.

Lloances al sepulcre

Heus aquí el sepulcre, dins el qual ell reposa.
I vosaltres, morts, sortiu de les vostres tombes.
Aquí, aquesta nit, veniu tots a plorar amb nosaltres

Laudate Dominum (Psalm 150)

Lloeu a Déu en el seu santuari
Lloeu-lo en la magneficència del seu firmament
Lloeu-lo al so de la trompeta
Lloeu-lo al so del psalteri i l'arpa
Lloeu-lo amb els seus címbals que ressonen
Lloeu-lo amb címbals de joia
Tot el que respiri lloï a Jehovà
Aleluia!

Fi

Traducció al català de l'Stabat Mater: *Missal Roma I Versperal per a ús dels fidels* (Barcelona 1951)

Currículums

NÚRIA RIAL, soprano

Formada musicalment a Catalunya, on va cursar els graus professionals de cant i piano, es va traslladar l'any 1998 a Suïssa, on va entrar a formar part de la classe del professor Kurt Widmer a la Musik-akademie der Stadt Basel, on va obtenir el Solisten Diplom.

Ben aviat la soprano començà a compaginar els estudis amb cada vegada més nombroses actuacions, tant a l'Estat espanyol com a la resta d'Europa i va poder conèixer músics i directors del món de la música barroca com René Jacobs, Giovanni Antonini, Fabio Bonizzoni, Pierre Cao, Attiglio Cremonesi i amb orquestres com ara: Kammerorchester Basel, Orchester des Schola Cantorum Basiliensis, Zürcher Kammerorchester, Concerto Köln, Camerata Köln, Les Cornets Noirs, La Fenice, Arpeggiata, Akademie für Alte Musik Berlin.

La música del renaixement i del barroc sempre ha ocupat un espai predominant en l'activitat de la soprano, però també sovint actua amb repertoris més tardans, del classicisme i romanticisme i principis del segle XX, en aquest àmbit ha cantat amb directors com ara Antoni Ros-Marbà, Salvador Mas, Howard Griffiths, Thomas Hengelbrock, i amb orquestres com ara l'OBC (Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya) la Bayersiche Rundfunk München, Kammerorchester München, Kammerorchester Zürich, English Concert, entre d'altres.

En el camp de l'òpera, ha actuat en els teatres d'Innsbruck, La Monnaie (Brussel·les), Staatsoper Unter den Linden (Berlín), Théatre des Champs Elisées (París), Theater Basel, Carlo Felice de Genova y a l'òpera de Ginebra.

Ha enregistrat per les cases discogràfiques Sony BMG, Harmonia Mundi, Glossa, Alpha, Mirare, OEHMS Classics i ha obtingut excel·lents crítiques de la premsa especialitzada (Alte Musik, Goldberg, Gramophon, Klassik Heute).

Molts dels seus concerts han estat enregistrats radiofònicament per cadenes com Radio Nacional de España, Catalunya Música, Bayerischer Rundfunk, Schweizer Radio DRS2 (Suïssa), ORF1 (Àustria), RAI (Itàlia), entre altres, y algunes actuacions han estat retransmeses televisivament pels canals Arte y Mezzo.

LUCILLA GALEAZZI, cant tradicional

Lucilla Galeazzi va néixer a Entelat, Itàlia. Comença a interessar-se per la música popular d'Ombria durant els seus estudis universitaris, estudià cant amb la soprano Michiko Hirayama i amb la baix Gianni Socci.

El 1977 en acabar els estudis va entrar a formar part del Quartet Vocal de Giovanna Marini, amb qual col·laborà en nombrosos espectacles i discos fins el 1994. També ha participat en nombrosos espectacles de Roberto De Simone com: l'*Stabat Mater* a l'Òpera de Nàpols, *Carmina Vivianea*, el *Processo e martirio di Giovanna D'arco* a l'Òpera de Trepitja, i al *Rèquiem per P. P. Pasolini* al Teatre San Carlo de Nàpols.

El 1987 va fundar el seu propi grup Il Trillo (amb A. Sparagna i C. Rizzo), que ha actuat a tots els festivals europeus.

El 1994 marca el naixement del projecte *Cuore di terra*, amb M. Nardi, C. Mariani, N. Raffone, A. Ramous, S. Zambataro i M.Carrano. És amb aquest projecte amb el que comença a presentar cançons compostes per ella mateixa.

Nombroses són també les seves incursions en el món de la música contemporània i el jazz, a Itàlia i sobretot a França.

Ha col·laborat amb el trombó G. Schiaffini, amb el contrabaix P. Damiani, amb el guitarrista C. Barthélémy, el tubista M. Godard, el saxofonista M. Riesler, el violoncel·lista V. Courtois, el trompetista P. Minafra, amb B. Tommaso, G. Troves i amb l'Orchestra Europea de Jazz a Estrasburg.

Dóna classes de música tradicional italiana i cant popular a tota Europa.

BARBARA FURTUNA

Barbara Furtuna és un conjunt vocal masculí de cant polifònic totalment consagrat. Els seus cantants ocupen l'escena insular des de fa més de vint anys.

Als seus concerts s'experimenta un control perfecte dels matisos i de les harmonies. L'actuació es distingeix per un equilibri sàviament orquestrat entre polifonies tradicionals, sagrades i profanes; creacions,

adaptacions i recuperacions de vells cants de la memòria col·lectiva. L'alternació de diferents tonalitats en l'elecció de les peces del repertori li dóna al conjunt una sonoritat inesperada per a un concert vocal.

La unió de les quatre veus ens duu una emoció nova. Els cantants testimonien una herència cultural aportada *pels Riacquistu* dels anys seixanta, projectant-se en un futur realista, portats per una terra que els inspira i una voluntat de descobrir altres llocs, d'emocionar-se amb altra gent.

Al llarg del recital, el grup ens aporta un testimoniatge, el dels homes pels quals l'ésser humà és el centre d'una aventura musical on les veus es fusionen i es lliuren sense moderació.

L'ARPEGGIATA

L'Arpeggiata, dirigida per Christina Pluhar i formada pels millors solistes europeus actuals, proposa programes en col·laboració amb excepcionals cantants provinents del món de la música barroca i de la música tradicional.

Des de la seva creació el 2000, el conjunt ha experimentat un èxit fulminant tant per part del públic com de la premsa. La finalitat del conjunt és recuperar un repertori poc conegut, i concentrar el seu treball artístic principalment en la música francesa, italiana i napolitana de principis del segle XVII. La improvisació instrumental, un enfocament vocal nou, així com la creació i l'escenografia dels espectacles són les principals bases de treball de L'Arpeggiata.

Els seus enregistraments han aconseguit un èxit unànime tant per part del públic com per part de la premsa: *La Villanella*, dedicada a la música de Girolamo Kapsberger, va ser nomenada "esdeveniment del mes" a Répertoire des disques el setembre de 2001 i va rebre el Premio internazionale del disco per la musica italiana. El seu segon disc *Homo fugit velut umbra* dedicat a la música d'Stefano Landi fou també votat per la premsa 10 de Répertoire, Diapason Découverte, CD de la semaine al BBC, CD du mois per Amadeus (Itàlia), Prix Exellentia per Pizzicato (Luxemburg). El CD *La Tarantella* proposa una trobada entre intèrprets de música barroca i música tradicional molt lloada per les crítiques: 10 de Répertoire, CD de la semaine a França Musica, CD du mois a Toccata (Alemanya), Cannes Classical Awards 2004. El seu quart CD *All'Improvviso*, que va sortir al juny de 2004 proposa una trobada inesperada entre el jazz i el barroc. El desembre de 2004 varen

presentar la *Rappresentatione di Anima e di Corpo* d'Emilio di' Cavalieri en coproducció amb el festival Oude Muziek Utrecht.

L'octubre de 2006 va publicar el seu àlbum *Los Impossibles* amb la casa de discos Naïve.

L'Arpeggiata ha actuat als festivals més importants de França i Europa: Londres Lufthansa, Oude Muziek Utrecht, Festival d'Anvers, Primavera de les Arts de Nantes, Ambronnay, Trobades de Vezelay, Festival Música Sacree de Fribourg, Pfingstfestspiele Melk, Sommerklang Freiburg, Academie Bach Arquegis-La-Bataille, Emociana Antiga-Madrid, Segni Barocci-Foligno, Flagey a Brussel·les, Festival de St Michel-en-Thierache, Festival d'Arenat Sobre el Sarthe, Brugge Musica Antica...

L'Arpeggiata rep el suport de la Fundació França Telecom i del DRAC-Ile-de França.

CHRISTINA PLUHAR, direcció

Christina Pluhar descobrí, després dels seus estudis a la Universitat de Graz, la seva ciutat natal austríaca, la seva profunda afinitat amb la música del barroc i del renaixement.

Des de llavors es va dedicar a l'estudi del llaüt, la tiorba, la guitarra barroca i el seu repertori, al Conservatori Real de L'Haia i a l'Schola Cantorum Basiliensis amb Hopkinson Smith.

Més endavant diversificà el seu enfocament de la pràctica dels instruments de cordes antigues estudiant l'arpa barroca.

Està instal·lada a París des del 1992, actua regularment com a solista i també en els conjunts més prestigiosos. Al seu repertori hi figura la música per a solistes de llaüt renaixentista i barroc, guitarra barroca, archiluth, tiorba i arpa barroca dels segles XVI, XVII i XVIII. El seu primer disc en solitari, dedicat a Alessandro Piccinini, va aparèixer el 1997 a l'Empreinte Digitale. El 2000, va crear la seva pròpia formació L'Arpeggiata, amb el qual explora la música vocal i instrumental del primer barroc amb un gran èxit.

Paral·lelament a les seves activitats de directora i solista, és professora d'arpa barroca al Conservatori Real de L'Haia i dóna classes magistrals a la Universitat de Graz (Àustria).

Discografia

WEBS

http://www.nuriarial.com

htto:// www.barbara-furtuna.fr

htto:// www.arpeggiata.com

Proper concert

Dissabte 18 de juliol
22.00 h / Església Parroquial de Sant Genís

La trobada apòcrifa entre els Germans Pla i Händel

Ensemble Zefiro
Alfredo Bernardini, director

Georg Friedrich Händel: *Suite en Fa Major de la Música Aquàtica HWV 348*; **Josep i Joan Baptista Pla:** *Concert en Re Major per a 2 oboès, cordes i baix continu*; **Josep i Joan Baptista Pla**: *Concert en Do Major per a oboè, 2 trompes, corda i baix continu (primera audició en temps moderns)*; **Georg Friedrich Händel**: *Suite en Re Major de la Música Aquàtica HWV 349 i en Sol Major/sol menor HWV 350*

*** Concert dedicat a la memòria d'Ernest Lluch. Producció del Festival de Músiques de Torroella de Montgrí.**

PER A MÉS INFORMACIÓ, CONSULTEU EL WEB
www.festivaldetorroella.com

C

CATALAN! MUSIC

COMPOSITORS CATALANS
S.XX - QUINTETS DE VENT
Homs, Balsach, Martínez, Prat, Charles, Brotons

JORDI CERVELLÓ
OBRA PER A PIANO
José Enrique Bagaria

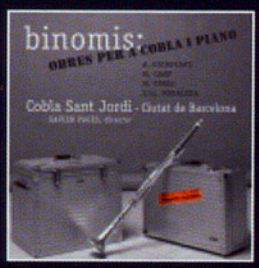

OBRES ORIGINALS PER A COBLA I PIANO
Guinovart, Camp, Timón, Moraleda, Cobla Sant Jordi

COMPOSITORES CATALANES
Freixas, Karr, Güell, ...
M.T .Garrigosa, soprano
H. Bergander, piano

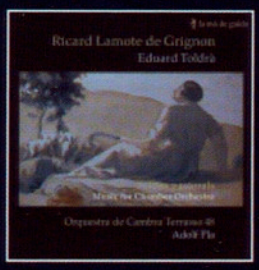

R. LAMOTE DE GRIGNON / EDUARD TOLDRÀ
Orquestra de Cambra Terrassa 48. Adolf Pla

GRACIÀ TARRAGÓ
OBRES PER A GUITARRA
Jaume Torrent

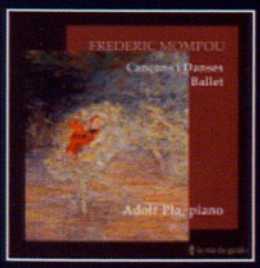

FREDERIC MOMPOU:
Cançons i Danses, Ballet
Adolf Pla, piano

FERRAN SOR
OBERTURES I SIMFONIES
Orquestra de Cadaqués
Sir Neville Marriner

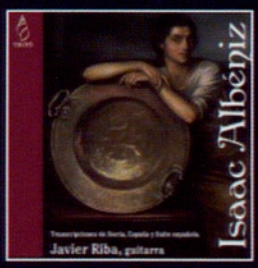

ISAAC ALBÉNIZ
LA GUITARRA SOÑADA
Javier Riba

Generalitat de Catalunya
Institut Català de les Indústries Culturals

Organitza:

Emissores oficials del Festival:

Col·laboren:

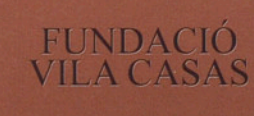

Patrocinen:

Ajuntament de Torroella de Montgrí

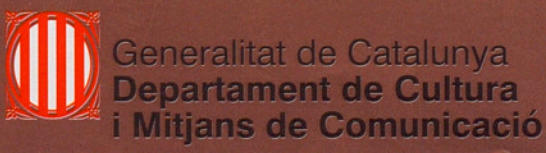

Disseny: Giralt-Miracle Associats SL. Realització: Isabel Giraldo